

РЕШЕНИЕ

№ 527

гр. Плевен, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕСЕЛА ЛЮБ. САХАТЧИЕВА

Членове: РЕНИ М. СПАРТАНСКА
КРАСИМИР ИВ. ПЕТРАКИЕВ

при участието на секретаря МАРИ СЛ. ЙОНЧОВСКА
като разгледа докладваното от РЕНИ М. СПАРТАНСКА Въззивно
гражданско дело № 20224400500680 по описа за 2022 година

Производство по чл. 258 и сл.от ГПК.

С решение на Плевенски Районен съд №838 /06.06.2022г., постановено по гр.д. №430/2022г.по описа на същия съд е отхвърлен като неоснователен и недоказан предявения от „КОНОВ И СИНОВЕ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.София, район *****, представлявано от К.П.К., чрез адв. В. Ц. И. от САК, съдебен адрес и адрес за връчване на съобщения: гр. София, ***** против „ЕВРО ТРЕЙД КЪНСАЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. Плевен 5800, *****,представлявано от М.К.Г., съдебен адрес: гр.Плевен, *****, адв.П.А., ПлаК иск с правно основание чл.327 ал.1 от ТЗ вр. вр. чл.200 от ЗЗД вр. чл.79 от ЗЗД за сумата 5400лв., остатък от продажна цена на сушилнен комплекс по договор за покупко-продажба от 09.11.2015год.Със същото решение на ПРС е отхвърлен като неоснователен и недоказан предявения от „КОНОВ И СИНОВЕ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.София, *****, представлявано от К.П.К., чрез адв. В. Ц. И., САК, съдебен адрес и адрес за връчване на съобщения: гр. София, ***** против „ЕВРО ТРЕЙД КЪНСАЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. Плевен 5800, *****, представлявано от М.К.Г., съдебен адрес: гр.Плевен, *****, адв.П.А., ПлаК иск с правно основание чл.86 от ЗЗД за сумата

2 514,13лв.,лихва за забава върху главницата 5400лв. за периода от 04.04.2016год. до 04.11.2020год.С решението на ПРС на основание чл.78 ал.3 от ГПК „КОНОВ И СИНОВЕ“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.София,

***** , представлявано от К.П.К., чрез адв. В. Ц. И., САК, съдебен адрес и адрес за връчване на съобщения: гр. София, ***** е осъдено да заплати на „ЕВРО ТРЕЙД КЪНСАЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК ***** ,сътс седалище и адрес на управление в гр. Плевен 5800, ***** , представлявано от М.К.Г.,съдебен адрес: гр.Плевен, ***** , адв.П.А., ПлАК разноси по делото в общ размер 1311лв.

Срещу така постановеното решение на ПРС е постъпила въззивна жалба от „КОНОВ И СИНОВЕ“ ЕООД гр.София-ищец пред ПРС,чрез пълномощника на дружеството адвокат В. И. от САК.В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на изводите на ПРС ,че от страна на продавача е налице пълно неизпълнение на договора и недостатъците на вещта са такива,че тя не е била годна да се използва по предназначение, че ответникът своевременно е уведомил ищеца,че продадената му вещ е със съществени недостатъци ,които я правят негодна да се използва по предназначение,като с това е заявил,че не одобрява вещта –чл.194 ал.1 ЗЗД.Твърди се,че по делото са събрани достатъчно доказателства ,че е налице неточно изпълнение на задължението на купувача,който е в забава за заплати на продавача остатъка от дължимата продажна цена по договора за покупко-продажба от 09.11.2015г. Посочено е,че ПРС неправилно е кредитирал заключението на приетата по делото техническа експертиза,тъй като то се основава единствено на писмени данни по отношение на процесната машина ,без да е правен оглед на същата, поради което не може да се даде отговор на въпроса дали от купувача са правени промени по нея,които биха могли да доведат до неизправност на същата. Въззивникът се позовава на приетата съдебно техническа експертиза по гр.д.№8451/2016г.по описа на ПРС,като излага твърдения,че представители на купувача сами са си досгловили сушилнята ,направили са редица изменения /отстраняване на външния искрогасител,изрязване с електрожен на вътрешния искрогасител,пробиване на отвор на вратата на топлогенератора и преобядисване/,което е предпоставка за запалване на сушилнята,което не следва да се вмени в ущърб на въззивника. Твърди се,че отразеното в договора оборудване на сушилнята е било доставено и предадено от дружеството ищец на купувача,за което е налице подписан между страните приемо-предавателен протокол от 08.02.2016г.,което отговаря на т.2 от приетото заключение по гр.д.№8451/2016г.,в което е отразено,че вложените части съответстват на нормативните изисквания за техническо съответствие на машини и на приложените декларации и сертификати.Изложени са доводи,че дружеството ищец е изправна страна по сключения договор за покупко-продажба на сушилнен комплекс и негодността на въпросната машина се дължи единствено на действията на представитли на ответното дружество ,които са повредили същата. В тази насока въззивникът се позовава на присъда на ПРС и решение на ОС Плевен ,с които управителят на въззивното дружество К.К. е оправдан по повдигнатото му обвинение за търговска измама.Цитирана е нормата на чл.300 ГПК.В заключение въззивното дружество моли Окръжния съд да отмени обжалваното решение на ПРС и да постанови друго ,с което предявените искове да се уважат предявените искове. Претендират се и направените по делото разноси за двете съдебни инстанции.За съдебното заседание на 16.11.2022г.пред ПОС пълномощникът на

въззивника адвокат В. И. от САК е депозирал молба за разглеждане на делото в отсъствие на представител на дружеството,като със същата се поддържа подадената въззивна жалба и моли съда да я уважи.

Въззиваемото дружество „ЕВРО ТРЕЙД КЪНСАЛТИНГ“ ЕООД гр. Плевен,представявано от управителя М.Г. чрез своя пълномощник адвокат П. А. от ПАК е депозирало писмен отговор в срока по чл.263 ал.1 ГПК. В същия е взето становище,че жалбата е изцяло неоснователна , а обжалваното решение на ПРС като правилно ,законосъобразно и обосновано следва да бъде потвърдено.Изложени са доводи,че от събраните по делото доказателства се установява,че именно ищецът е неизправна страна по договора , тъй като е доставил на въззиваемия сушилния комплекс с недостатъци ,довели до пълна негодност на вещта ,поради което е налице пълно неизпълнение на основното му задължение по договора –да продаде на купувача вещта с договорените технически показатели.Въззиваемата страна се позовава на дадените от свидетелите У. и И. показания,които установяват ,че от самото начало на експлоатацията му,сушилният комплекс е бил непригоден да работи като свидетелите са посочили ,че машината не доизсушава дървената суровина и се самозапалва,за което е сезиран управителят на ищцовото дружество.Твърди се с оглед така депозираните показания на свидетелите,а и съгласно приемо-предавателен протокол от 07.03.2016г.,че ответникът е предал на ищеца горивната камера с искрогасителите ,с оглед привеждане на същите в състояние годно за норманата експлоатация на машината,че след ремонта е проведено пускане в експлоатация на сушилния комплекс ,в присъствие на управителя на ищеца К.К. и машината отново е дефектирала.Свидетелят У. в показанията си е установил,че са водени разговори с управителя на дружеството ищец да бъде върната авансово платената част от цената и ищецът да си вземе сушилния комплекс обратно,но същите са били безуспешни.Посочено е,че в производството по реда на чл.207 и сл.ГПК за обезпечаване на доказателства по гр.д.№8451/2016 по описа на ПРС / номерът на делото погрешно е посочен като №5481/2016/,заведено от въззиваемото дружество е прието заключението на ВЛ инж.С.М.,съгласно което сушилният комплекс е бил негоден да се ползва по предназначението си.Твърди се ,че тези обстоятелства са установени и в хода на настоящото производство с оглед приетата техническа експертиза ,изготвена от същото ВЛ С.М., съгласно

която доставения от ищеца сушилнен комплекс не отговаря на описаните директиви и НСИОМ/Наредба за съществените изисквания и оценяване съответствието на машините /и ЗТИП/Закон за техническите изисквания към продуктите/ и на съответните подзаконови нормативни актове ,че не е издавана техническа документация и такава не е заверена,съгласно нормите на НАМТК.Посочено е,че по делото е приета декларация за съответствие ,издадена от ищеца,но с оглед заключението на ВЛ М. сушилната инсталация не отговаря на нормативните документи,посочени в декларацията ,като ВЛ е описало какви са проблемите ,свързани с работата на сушилния комплекс и е дало заключение,че същият не отговаря на изискванията за безопасност и в това си състояние представлява опасност за работещите с него,като крайният извод на ВЛ М. е,че изначално сушилната инсталация е била негодна за използване по предназначение.Въззиваемото дружество счита,че изначалната непригодност на доставената вещ е породила субективното му право да иска разваляне на договора,което изявление е обективизирано в писмения отговор.Позовавайки се на съдебна практика счита,че доставката на напълно негодна вещ представлява пълно неизпълнение на задължението на ищеца – продавач по договора,поради което за купувача не се е породило задължение да заплати остатъка от продажната цена и искът се явява неоснователен.В заключение въззиваемото дружество моли съда да отхвърли въззивната жалба и да потвърди като правилно и законосъобразно решението на ПРС по гр.д. №430/2022г.Претендират се и направените по делото разноси за въззивната инстанция.За съдебното заседание на 16.11.2022г. от пълномощника на въззиваемия адвокат П. А. от ПАК е депозирана молба за разглеждане на делото в отсъствие на представител на дружеството.Претендират се направените разноси за настоящата инстанция , съгласно списък по чл.80 ГПК.

Окръжният съд като прецени изложените в жалбата оплаквания, доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ал.1 ГПК,от надлежна страна,срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на разглеждане в настоящото производство са предявени от

„КОНОВ И СИНОВЕ“ЕООД гр.София срещу“ЕВРО ТРЕЙД КЪНСАЛТИНГ“ЕООД гр.Плевен обективно съединени искиове с правно основание чл.327 ТЗ във вр.чл.79 ал.1 ЗЗД за сумата 5 400лв.,претендирана като неизплатен остатък от продажна цена на сушилнен комплекс по договор за покупко-продажба от 09.11.2015г. и по чл.86 ЗЗД за сумата 2 514,13лв.,претендирана лихва за забава върху главницата ,за периода 04.04.2016г.до 04.11.2020г.

За да отхвърли така предявените искиове,ПРС е приел,че от страна на ищеца-продавач по договора е налице пълно неизпълнение на договора ,тъй като същият е доставил изначално дефектна машина,негодна да се използва по предназначение.С оглед събраните по делото доказателства,съдът е приел,че ответникът-купувач своевременно е уведомил ищеца,че продадената му вещ е със съществени недостатъци,които я правят негодна да се използва по предназначение ,с което е заявил ,че не одобрява вещта,съгласно чл.194 ал.1 ЗЗД. Съобразявайки пълното неизпълнение от страна продавача по договора и направеното от ответника в писмения отговор изявление за разваляне на договора на основание чл.87 ал.2 ЗЗД,съдът е приел,че искът за заплащане на остатъка от продажната цена е изцяло неоснователен и недоказан.Изложените от ПРС съображения за отхвърляне на предявените искиове са правилни, законосъобразни, кореспондират с представените по делото доказателства и се възприемат изцяло от въззивната инстанция.

Безспорно по делото е,че на 09.11.2015г. между страните е сключен договор за покупко-продажба ,по силата който ищецът „К. и синове“ЕООД гр.София като продавач продава на ответника“Евро Трейд Кънсалтинг“ЕООД гр.Плевен като купувач сушилнен комплекс АФС 400, сериен № 400-27,с описано оборудване.Неразделна част от договора е Приложение №1, представляващо техническа спецификация на съоръжението.Съгласно чл.3.1 от договора продажната цена на машината е в размер 15 000лв.,с вкл.ДДС.

Няма спор,че фактическата доставка и предаване на сушилния комплекс е извършено на 08.02.2016г.,съгласно подписан от страните приемо-предавателен протокол от същата дата.Безспорно е ,че управителят на дружеството-продавач К.К. в декларация за съответствие е декларирал,че сушилния комплекс, предмет на продажбата е в съответствие с Директива 98/37/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/42/ЕС за безопасност

на машините, Директива 2006/95/ЕС за съоръжения за ниско напрежение, Директива 2004/108/ЕС за електромагнитна съвместимост и Директива 97/23/ЕС за съоръжения под налягане.

Безспорно е, че на 26.01.2016г. отговорникът-купувач е заплатил на дружеството продавач част от продажната цена в размер на 9600лв., с вкл. ДДС, за което е издадена и фактура.

От представения приемо-предавателен протокол от 07.03.2016г./л.36 от гр.д.№54194/2020год. по описа на СРС/ безспорно се установява, че на посочената дата продавачът „К. и синове“ ЕООД, представлявано от управителя К.К. е взел за преправяне и ремонт горивна камера с искрогасители по т.1А от Приложение 1 към договора, със задължение да върне същата на купувача в срок до 13.03.2016г. Купувачът „Евро Трейд Кънсалтинг“ ЕООД гр.Плевен от своя страна се е задължил да възстанови тръбите от циклон до вентилатор с размери 4-5 метра. Договорено е обратното предаване на горивната камера да се извърши в помещението на купувача.

От представеното писмо от Държавна агенция за метрологичен и технически надзор до ОД на МВР Плевен, във вр. с постъпила жалба от М.Г., управител на въззиваемото дружество /л.37 от гр.д.№54194 по описа на СРС/ се установява, че процесната машина- сушилен комплекс за сушене на раздробена дървена суровина попада в обхвата на Наредба за съществения изисквания и оценяване съответствието на машините /НСИОСМ/. В писмото е посочено, че при извършената проверка е констатирано, че върху машината не е нанесена маркировка за съответствие СЕ, липсва информация относно името и адреса на управление на производителя, годината на завършване на производствения процес, съгласно чл.11 ал.1 от НСИОСМ, машината не е придружена от инструкция за употреба на български език и същата не отговаря на изискванията на НСИОСМ и Закона за техническите изисквания към продуктите.

Безспорно от приложеното гр.д.№ 8451/2016год. по описа на ПРС се установява, че същото е образувано по молба на отговорника „Евро трейд кънсалтинг“ ЕООД срещу ищеца „К. и синове“ ЕООД по реда на чл.207 ГПК за обезпечение на доказателства, именно във вр. с твърдения, че процесната машина не отговаря на законоустановените технически изисквания и не може

да бъде пусната в експлоатация. По това дело са изготвени и приети първоначална и допълнителна технически експертизи, с извършен оглед на сушилния комплекс от страна на ВЛ С.М.. От първоначалното заключение на ВЛ С. М., прието в съд. заседание на 17.02.2017г. се установява, че няма съставена и одобрена техническа документация, предадена на разположение на органите по надзор на пазара, за период най-малко 10 години от датата на производство на машината или в случай на серийно производство - от датата на производство на последната бройка на „Сушилен комплекс АФС 400 сериен № 400-27“, съгласно Наредба за съществени изисквания и оценяване съответствието на машините - приложение № 5 към чл. 5 ал. 1, т. 2 по т. 2. Няма проведено обучение и инструктаж на служителите на купувача съгласно т. 8 подточка Г. от договора за покупко-продажба от 09.11.2015г. Не е спазена Наредбата за съществени изисквания и оценяване на съответствието на машините след направена промяна по горивна камера. Няма издадена „Инструкция за експлоатация“ съгласно чл. 115 от същата наредба. Не са изпълнени изисквания на Наредбата за маркировка за съответствие СЕ, име и адрес на производител, година на завършване на произв. процес по чл. 111, ал. 1 НСИОСМ. Машината не съответства на изискванията за безопасност съгласно нормативни актове, намерили отражение в законова нормативна база в България. По т. 3. ВЛ е дало заключение, че не може да се определи еднозначно дали „АФС 400 сериен № 400-27“ е технически годна да предвижда материала от началния бункер до последния циклон в продължение на поне 8 часа без задръстване, поради липса на информация от практически характер в делото. Няма изискване за проведени изпитания от производителя или независим технически орган с обявени технически параметри на крайния продукт с прилагане на Приемо-предавателен протокол в Договора за покупко-продажба от 09.11.2015г. По т. 4 е посочено, че не могат да се установят конструктивни параметри, свързани с вид и дебелина на вложен материал без техническа документация, досие на основните тела за сравняване с реалното изпълнение. ВЛ е установило, че турбинния ел. вентилатор влизащ в комплекса на сушилнята е произведен през 1975г., съгласно фабр. табела в/у тялото, без декларация за съответствие. По т. 5. заключението на ВЛ е посочено, че не е възможна експлоатация на машината в състоянието, в което се намира, докато не се изпълнят изискванията в писмо изх. № 316000- 30538/29.08.2016г. на РД „Надзор на

пазара" Плевен. Според експерта по т.б. производителят на „Сушилнен комплекс АФС 400 сериен № 400-27" не е определил гранични нива % влага на единица продукция, степен на влага, допустим времеви интервал на работа в рамките на X ч./от 24 часа енергоемкост на единица обем тегло вода. Няма данни за проведени изпитания на комплекса с определено ниво на параметри. Няма данни машината да е повредена с протокол м/у страните. Съгласно експертизата стойността на машината в настоящото състояние възлиза на 9 530 лв. без ДДС, а стойността на евентуалните конструктивни подобрения, свързани с осигуряване качество на крайния продукт по параметър ниво на влага, капацитет на час, вероятно ще възлезе на 3000-4000 лв. без ДДС. От допълнителното заключение на ВЛ С.М., прието в съд. заседание на 21.03.2017 год. /л.89 и сл. от делото/ се установява, че сушилнен комплекс тип „АФС 400 сериен № 400-27" е технически негоден да предвижда материалът от дървесни частици от началния бункер до последния циклон, поради деформации по турбинната част на вентилатора, невъзможно регулиране на постъпващия въздух, възможна опасност от запалване и задръстване, в състоянието което е към момента на огледа. Съгласно експертизата вложените части, възли и материали от Фасонни елементи, колена, преходи, спирално навити въздуховоди, редуктори 2бр., ел. двигатели 0,37kw - 2бр. и един брой ел. двигател 7,5kw в сушилнен комплекс тип „АФС 400 сериен № 400-27" съответстват на нормативните изисквания за техническо съответствие на машини /приложени декларации и сертификати/. Относно „Горивна камера“, „вентилатор радиален“ и ел.табло е отразено, че са без техническа документация /спецификация, чертежи, схеми/ и документи за съответствие по вид и дебелина на материал. Посочено е в заключението, че не е възможна експлоатация на сушилния комплекс в състоянието в което се намира към момента на огледа, съгласно писмо изх. №316000- 30538/29.08:2016г. на РД „Надзор на пазара“ Плевен, че стойността на машината в настоящото състояние възлиза на 9530 лв. без ДДС, а стойността на поправката на сушилния комплекс вероятно ще е в рамките на 3000-4000 лв. без ДДС, като цената конкретно зависи от предоставени оферти за извършване на услугата.

Не се спори между страните, че ответното дружество-купувач на сушилния комплекс не е заплатило остатъка от продажната цена по договора в размер на 5 400 лв., предмет на исковата претенция. Преди завеждане на ИМ

продавачът „К. и синове“ ЕООД гр.София е изпратил до купувача нотариална покана ,с която ответното дружество е поканено да заплати сумата 5 400лв.в 7-мо дневен срок от получаването ѝ.Нот.покана е връчена на управителя на ответното дружество М.Г. на 28.03.2016г.

Спорни в настоящото производство,а и пред ПРС са въпросите дължи ли ответникът като купувач заплащане на остатъка от продажната цена на сушилния комплекс,налице ли са предпоставките на чл.87 ал.2 ЗЗД за разваляне на процесния договор,поради пълно неизпълнение от страна на продавача,каквото изявление ответникът е направил в писмения отговор по чл.131 ГПК .

В производството пред първоинстанционния съд са събрани гласни доказателства,приета е техническа експертиза,изготвена от същото ВЛ С.М..

От показанията на разпитаните по делото свидетели Вадим У. и Ивайло И. се установява,че процесната машина е монтирана в цеха на ответника от представляващия ищцовото дружество К. и от неговия брат, в почивен ден, като времето не им стигнало да извършат електро оборудването и да захранят ел.частта,че при първоначалния монтаж реално не е извършено пускане на машината,за да се види как работи,че К. и съпровождащото го лице съобщили,че ще направят ел.захранването след месец-два.Първият свидетел В.У. посочва,че машината е пусната в експлоатация в отсъствието на К.,че още при първоначалното пускане на машината същата не е работила,не се е създавало налягане,материалът не се е придвижвал,започнал е да се пали. Свидетелят твърди,че след като машината е дала дефект са уведомили К. , впоследствие същият е дошъл на място и е казал,че грешката е на купувача,тъй като не са направили нещата както трябва ,че след един месец К. е взел топлогенератора за ремонт,върнал го е обратно и в присъствието на двете страни машината е започнала работа ,но в рамките на 1 час не е произвела никаква продукция и отново се е запалила.Свидетелят В.У. посочва,че той е „електричар“ и от 30 години се занимава с това, има необходимите специални знания в тази сфера на дейност,че престоят на машината при ответника, без същата да е в експлоатация, е свързан с финансови загуби за ответното дружество, поради което той именно извършил ел.захранването на сушилния комплекс,което станало под контрола на производителя по телефон. От показанията на този свидетел се установява,

че от години работи в сферата на производство на пелети, че именно с цел разширяване производството е закупена и процесната сушилка, с капацитет минимум 400 кг./час. От показанията на свидетелите У. и И. се установява, че още при първото пускане на машината, същата не е произвела необходимото количество материал, недоизсушавала и в крайна сметка се самозапалила, а запалването било толкова сериозно, че св.И. отказал да работи повече със същата, т.к. се страхувал. От показанията на свидетеля У. се установява, че още към при първото пускане на машината ответникът уведомил ищеца, че има сериозен проблем със сушилната, че същата изобщо не работи и постигнали съгласие ищецът да я вземе за ремонт, както било и направено и отразено с посочения по-горе писмен протокол. Свидетелят В.У. твърди, че още тогава предупредил К., че машината или трябва да бъде ремонтирана така, че да работи по предназначение, или ако не може това да стане - ищецът да си я вземе и да върне платените 9600 лв. От показанията на този свидетел се установява, че са пробили отвор на вратата на топлогенератора, за да слагат пелетни горелки, но това не проработило, а впоследствие така направеният отвор е затворен. Свидетелят У. посочва, че извършеното от него окабеляване на сушилния комплекс е проверено от страна на продавача и първия път, когато дошли, за да вземат машината за ремонт и втория път, когато донесли машината след ремонт и я изпробвали как работи, като не е имало забележки. От показанията на св.У. и И. се установява, че след извършения ремонт на горивната камера от страна на ищеца и при монтирането на сушилната втори път, същата отново е дефектирала и се е самозапалила, което е станало в присъствието на К. и неговия брат. Свидетелят У. твърди, че при второто пускане на машината са предявили претенции към К., че желаят той да си вземе машината, която не работи и е опасна за употреба, както и да им върне платената до този момент цена, но К. категорично отказал и си тръгнал, обвинявайки служители на ответника, че те са виновни за дефектите в машината.

От заключението на ВЛ С.М., което не е оспорено от страните и като обективно и компетентно съдът възприема изцяло се установява, че процесният сушилнен комплекс АФС 400 сериен № 400-27, доставен от ищеца не отговаря на Директива 98/3/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/42/ЕС за безопасност на машините, Директива 2006/95/ЕС за съоръжения на ниско напрежение, Директива 2004/108/ЕС за електромагнитна

съвместимост и Директива 97/23/ЕС за съоръжения под налягане като намерена без маркировка „СЕ“ и ЕО Декларация по съответни аспекти на съответните Директиви. Според експертизата същият не отговаря на изискванията на Наредбата за съществени изисквания и оценяване съответствие на машини ДВ 61/2018г и Закона за технически изисквания на продуктите ЗТИП. ВЛ е установило, че на оборудването сушилна инсталация не са правени технически изпитвания съгласно ЗТИП и съответни подзаконови нормативни актове, не е издадена техническа документация и съответно не е заверена съгласно нормите на НАМТК, сушилната инсталация не отговаря на нормативните документи, отразени в Декларацията за съответствие издадена от ищцовото дружество. Посочени са следните технически проблеми: монтиран несъответстващ по температурен режим за експлоатация вентилатор с фабрично заводска табела 1975г.с резултат намалена вакуумна тяга - скорост на въздушен поток от температурно деформирани метални перки на вентилатор; липса на автоматично регулиране на температурата на въздушния вакуумен поток спрямо влагата на партидата дървесна маса, която се обработва. Съгласно експертизата сушилната инсталация не е отговаряла на изискванията за безопасност и в това си състояние е представлявала опасност за работещи с нея, същата първоначално/изначално технически е била негодна за използване по предназначение.

При съвкупна преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства, Окръжният съд изцяло споделя изводите на ПРС, че в случая е налице пълно неизпълнение на договора от страна на ищеца-продавач. На ответника-купувач е доставен сушилен комплекс, който с оглед приетите експертизи изначално е бил технически негоден за използване по предназначение, не е отговарял на изискванията на НСИОСМ и ЗТИП и на описаните Директиви на ЕС за безопасност на машини и съоръжения. Сушилната инсталация не е отговаряла на изискванията за безопасност и в това си състояние е представлява опасност за работещите с нея. Неснователни са изложените в жалбата доводи, че неправилно ПРС е обосновал изводите си за отхвърляне на иска, позовавайки се на приетата експертиза на ВЛ С.М., който е изготвил заключението само на база писмени документи. В съд. заседание на 11.05.2022г. пред ПРС, когато е прието заключението на ВЛ М., същият е заявил, че за тази експертиза не е правен оглед на машината, тъй

като е бракувана,но че е правил такъв оглед при предходните заключения.Не е налице противоречие между приетите две експертизи по гр.д.№8451/2016г.по описа на ПРС и тази,приета в настоящото производство ,като съдът кредитира и трите заключения като обективни и компетентни.Недоказани са твърденията на въззивника ,че дефектите на машината се дължат само и единствено на действия на служители на дружеството купувач.Както правилно е приел и ПРС не са ангажирани доказателства продавачът по сделката да е изпълнил задължението си да извърши цялостен монтаж на сушилният комплекс в деня на доставката.От показанията на разпитаните свидетели се установи,че управителят на ищцовото дружество К. и придружаващото го лице са си тръгнали и не са извършили ел.захранването на машината,съответно същата не е пусната в експлоатация, за да се види как работи.Осъществена от ответника интервенция върху машината не е оказала влияние върху възможността на същата да работи съобразно предназначението си,доколкото е установено,че направеният отвор впоследствие е затворен.Категорично по делото е установено от допълнителното заключение на ВЛ М. /л.89-91 от гр.д.№8451/2016г./,че процесният сушилнен комплекс изначално е бил технически негоден да придвижва материала от дървесни частици от началния бункер до последния циклон ,поради деформации по турбинната част на вентилатора ,невъзможно регулиране на постъпващия въздух, възможна опасност от запалване и задръстване ,с оглед състоянието на съоръжението към момента на огледа.Установено е,че част от вложените материали съответстват на нормативните изисквания за техническо съответствие на машини и съоръжения,но това не обуславя др.изводи,доколкото основните елементи от оборудването-горивна камера,вентилатор радиален и ел.табло са без техническа документация .Установено е от първоначалното заключение на ВЛ М. по същото дело,че продавачът не е изпълнил и друго свое задължение по чл.8,т.‘‘Г‘‘от договора -да осъществи обучение и инструктаж на служителите на купувача.

Правилни и обосновани са изводите на ПРС,че ответникът като купувач в съответствие с чл.194 ал.1 ЗЗД своевременно е уведомил ищеца, че продадената му вещ е със съществени недостатъци, които я правят негодна да се използва по предназначение.В чл.194 ал.1 ЗЗД,както и в чл.324 ТЗ относно търговската продажба,каквато е и процесната сделка между страните е

предвидено задължение на купувача да прегледа стоката и незабавно да уведоми продавача, при открити недостатъци на вещта. Събраните по делото доказателства обуславят извода, че ответникът е изпълнил това си задължение и е уведомил продавача, че сушилният комплекс е със сериозни дефекти и не може да работи по предназначение, което има характер на изявление, че не одобрява продадената му вещ. Установено е от показанията на свидетеля У., че както при първото пускане на сушилната инсталация, така и при второто ѝ пускане, след извършен от продавача ремонт на горивната камера, при което съоръжението отново е дало дефекти, ответникът е поискал от продавача да си вземе вещта и да му върне платената цена, каквато възможност е предвидена в чл. 195 ЗЗД. От данните по делото е установено, че продавачът не се е съгласил и не е взел машината, същата не е работила, пазена е известно време в хале на ответника, а понастоящем е бракувана и не съществува. При наличие на пълно неизпълнение на задължението на продавача и продадена изначално негодна за използване по предназначение вещ, купувачът като изправна страна по договора е в правото си да го развали на основание чл. 87 ал. 2 ЗЗД, каквото изявление е направено в писмения отговор на ответника. Поради разваляне на договора за покупко-продажба ответникът купувач не дължи заплащане на остатъка от продажната цена на вещта.

По изложените съображения, съдът приема, че искът с правно основание чл. 327 ал. 1 ТЗ във вр. чл. 79 ал. 1 ЗЗД за сумата 5 400 лв., остатък от продажна цена на сушилнен комплекс по договор за покупко-продажба от 09.11.2015 г. е неоснователен и следва да бъде отхвърлен. Поради отхвърляне на иска за главницата неоснователен се явява и акцесорния иск по чл. 86 ЗЗД за сумата 2 514,13 лв., претендирана лихва за забава върху главницата за периода 04.04.2016 г. до 04.11.2020 г., който също следва да бъде отхвърлен.

След като е стигнал до същите правни изводи, ПРС е постановил едно правилно и законосъобразно решение, което на осн. чл. 271 ал. 1 ГПК следва да бъде потвърдено изцяло.

При този изход на процеса и на осн. чл. 78 ал. 3 ГПК въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна направените деловодни разноски за настоящата инстанция в размер на 800 лв., изплатено на пълномощника адвокатско възнаграждение.

Делото е разгледанот от ПРС и от ПОС като гражданско, но има за

предмет търговски спор с цена под 25 000лв.Сключен е договор за търговска продажба по смисъла на чл.318 ТЗ,двете страни са търговци, сделката е свързана с упражняването от тях занятие и има характера на търговска сделка ,което определя спора по настоящото дело като търговски,съгласно чл.286 ал.1 ТЗ. Цената на всеки от исквете е под 20 000лв.и съгласно чл.280 ал.3,т.1 предл.второ от ГПК настоящото решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА на осн.чл. 271 ал.1 ГПК решението на Плевенски Районен съд ,III-ти гр.с.№830 /06.06.2020г.,постановено по гр.д.№430/2022г.по описа на същия съд .

ОСЪЖДА на осн.чл.78 ал.3 ГПК „КОНОВ И СИНОВЕ“ ЕООД, ЕИК ***** ,със седалище и адрес на управление в гр.София, район ***** ,представявано от управителя К.П.К.,със съдебен адрес за призоваване:адвокат В. Ц. И. от САК,гр.София,***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЕВРО ТРЕЙД КЪНСАЛТИНГ“ ЕООД, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление гр. Плевен 5800,***** ,представявано от управителя М.К.Г.,със съдебен адрес за призоваване:адвокат П. А. от ПАК,гр.Плевен,***** деловодни разноски за въззивната инстанция **в размер на 800лв.**

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____